

مقایسه ترکیبهای شیمیایی اسانس پنج گونه درمنه *Artemisia* از منطقه کاشان

فرزانه قاسمی^۱، عادل جلیلی^۲ و یونس عصری^۲

چکیده

درمنه (*Artemisia*) مهمترین جنس تیره کاسنی است که شامل حدود ۴۰۰ گونه در دنیا می‌باشد. گونه‌های این جنس به لحاظ داشتن خواص دارویی با اهمیت هستند. در ایران حدود ۳۴ گونه از این جنس وجود دارد. بخشهای هوایی گونه‌های درمنه، *Artemisia biennis*، *Artemisia oliveriana*، *Artemisia aucheri*، *Artemisia persica* و *Artemisia scoparia* در فصل گلدهی از رویشگاههای مختلف منطقه کاشان برداشت گردید. اسانس این گونه‌ها با روش تقطیر با آب استخراج شد و اجزای آن با روش کروماتوگرافی (GC) و کروماتوگرافی متصل به طیف‌سنجی جرمی (GC/MS) تجزیه و تحلیل و شناسایی شد. ترکیبهای اصلی گونه‌های *A. biennis*، آلفا-هیماکالن (۵۸/۷۴٪)، *A. scoparia*، کاپلین (۲۳/۳۲٪)، *A. persica*، سیس-سابینن هیدرات استات (۷۶/۷۴٪)، *A. aucheri* کامفور (۲۲/۸۷٪)، *A. oliveriana*، آلفا-توجون (۴۳/۳۲٪). ترکیبهای او-۸-سینئول و پارا-سیمن در این گونه‌ها مشترک بودند.

واژه‌های کلیدی: روغن‌های اسانسی، *A. aucheri*، *A. oliveriana*، *Artemisia biennis*

A. scoparia، *A. persica*

۱- کارشناس ارشد مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران، صندوق پستی ۱۱۶-۱۳۱۸۵.

E-mail: fzh-ghasemi@yahoo.com

۲- عضو هیأت علمی مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، تهران، صندوق پستی ۱۱۶-۱۳۱۸۵.

مقدمه

طبق گزارش بعضی از محققان، جنس درمنه (*Artemisia*) مهمترین جنس خانواده کاسنی می‌باشد (Mabberley ۱۹۹۰ و Mearthur ۱۹۷۸) که حدود ۴۰۰ گونه دارد و به دلیل داشتن خواص دارویی از اهمیت زیادی برخوردار است (Wright، ۲۰۰۲). درمنه از دوران گذشته در طب سنتی دارای اهمیت و مصارف گوناگون بوده و از آن به نامهای درمنه، افسنطین، یوشان، برنجاسف، قیصوم و ترخون نام برده شده است (گزانشیان ۱۳۷۵). گونه‌های این جنس در رویشگاههای مختلف وجود دارند. محدوده آنها از مناطق آلبین تا استپ می‌باشد، حتی در رویشگاههای پر استرس مانند مناطق شور نیز یافت می‌شوند. علاوه بر این هیبریداسیون به طور مکرر در آنها صورت می‌گیرد که درجه بالایی از پلی مورفیسم فیتوشیمیایی و مورفولوژی را در این جنس ایجاد می‌کند (Valant-Vetschera و همکاران، ۲۰۰۳). شهرت جنس درمنه به دلیل تولید ترپنوئیدها در همه قسمت‌های گیاه است که مواد آلوپاتیک گیاه می‌باشند (Yan، ۱۹۹۱). گونه‌های این جنس از دیر باز به عنوان منبع روغن‌های اسانسی شناخته شده است (Erman، ۱۹۸۰). ترکیبهای شیمیایی در اسانس‌های این جنس در تفسیر وابستگی‌های بین جنس (اغلب در مقیاس گونه و زیرگونه) نقش داشته است (Biondi و همکاران، ۲۰۰۰). تحقیقات بسیاری در زمینه بررسی اسانس‌های جنس درمنه، در ایران و سایر نقاط دنیا صورت گرفته است.

Konovalov و Chelombit (۱۹۹۱)، Yongfei و همکاران (۱۹۹۶)، Basser و همکاران (۱۹۹۷)، Ali (۲۰۰۰)، Sefidkon و همکاران (۲۰۰۳) روی ترکیبهای اسانس گونه *A. scoparia* تحقیقاتی انجام داده‌اند.

اسانس گونه *A. scoparia* نقش دارویی در درمان بیماریهای انگلی نشان داده است (Kazarinova و Thachenko، ۲۰۰۰). بر روی ترکیبهای اسانس گونه *A. oliveriana* Rustaiyan و همکاران (۲۰۰۰)، گونه *A. aucheri* Khorsand و همکاران (۲۰۰۲)،

پوریساقی (۱۳۷۴) و آذرنیوند (۱۳۸۲) بررسی کرده‌اند. ترکیبهای اسانس در کلیه این بررسیها با استفاده از دستگاههای GC و GC/MS مورد شناسایی قرار گرفتند. در بررسی شیمیایی‌ایی که Hofer و Greger (۱۹۸۴) در مورد گونه *A. persica* انجام دادند، ترکیبهای اسکوپولیتین سزکوئی‌ترین‌اترها از ریشه استخراج شدند. در برگها سزکوئی‌ترین کومارین‌اترها وجود داشت. هدف از این بررسی شناخت بیشتر فیتوشیمی این جنس و مقایسه گونه‌های مورد مطالعه است.

مواد و روشها

اندامهای هوایی پنج گونه *Artemisia* موجود در طبیعت اواخر مردادماه ۱۳۸۲ برداشت گردید. مناطق جمع‌آوری شده گونه‌های *A. biennis*، *A. aucheri*، *A. scoparia*، *A. oliveriana*، *A. persica* و آذران در منطقه کاشان بودند. اندامهای هوایی گیاه در مرحله گلدهی کامل جمع‌آوری گردیده و پس از خشک شدن در سایه با روش تقطیر با آب، به مدت ۳ ساعت اسانس‌گیری شدند. زمان اسانس‌گیری شروع جوشش آب و زمان پایان ثبت شد تا مدت زمان اسانس‌گیری به دقت مشخص شود. با در نظر گرفتن درصد رطوبت، بازده اسانس بر حسب وزن خشک بدست آمد. برای شناسایی ترکیبهای اسانس از دستگاههای گاز کروماتوگرافی CG و گاز کروماتوگرافی متصل به طیف سنجی جرمی GC/MS استفاده شد.

مشخصات دستگاههای مورد استفاده

دستگاه کروماتوگراف گازی (GC): اسانس حاصل از گونه‌های مورد مطالعه به دستگاه گاز کروماتوگراف تزریق شد. دستگاه کروماتوگراف گازی، شیمادزو مدل 9A مجهز به ستون مورد استفاده DB-5 به طول ۳۰ متر، قطر ۰/۲۵ میلی‌متر و ضخامت لایه

فاز ساکن ۰/۲۵ میکرون بود. داده‌پرداز Chromatopac-GR3A بود. روش محاسبه غلظت Area Normalization بود. برنامه‌ریزی حرارتی ستون DB-5، °C ۲۸۰-۴۰ با سرعت افزایش دمای ۴ درجه در دقیقه بود. دمای محفظه تزریق و دکتور (آشکارگر) °C ۲۹۰ بود. گازحامل، هلیوم با سرعت خطی ۳۲۰ سانتیمتر در ثانیه بود.

دستگاه کروماتوگراف گازی متصل به طیف سنجی جرمی (GC/MS): اسانس حاصل از گونه‌های مورد مطالعه به دستگاه گاز کروماتوگراف واریان ۳۴۰۰ متصل شده به طیف‌سنج جرمی، ستون DB-5 به طول ۳۰ متر و قطر ۲۵۰ میکرومتر که ضخامت لایه فاز ساکن در آن ۰/۲۵ میکرومتر بود، تزریق شد. برنامه‌ریزی حرارتی از °C ۲۱۰-۶۰ با سرعت ۳ درجه در دقیقه، درجه حرارت محفظه تزریق، °C ۲۲۰ و درجه حرارت ترانسفرلاین، °C ۲۳۰ با گاز حامل هلیوم با درجه خلوص ۹۹/۹۹۹ و انرژی یونیزاسیون ۷۰ الکترون ولت بود. پس از تزریق اسانس به دستگاههای فوق، با مقایسه مؤلفه‌ها با ترکیبهای استاندارد، با استفاده از زمان بازداری ترکیبها (t_R) و اندیس بازداری کواتس (KI) طبق روش Adams (۱۹۹۵)، ترکیبهای اسانس شناسایی شدند.

نتایج

بازده اسانس این گونه‌ها با هم متفاوت بود. بازده اسانس گونه *A. biennis* (۰/۳۷٪) از گونه‌های دیگر کمتر بود. در میان گونه‌های دیگر *A. persica* بازده اسانس کمتری (۰/۶۹٪) نسبت به سه گونه دیگر داشت. بازده گونه‌های *A. scoparia* (۱/۲۶٪) و *A. aucheri* (۱/۵۷٪) و *A. oliveriana* (۱/۷۱٪) بود. ترکیبهای اسانس شناسایی شده و شاخص‌های بازداری آنها به ترتیب در جدول شماره ۱ دیده می‌شود. اسانس گونه *A. scoparia* ۱۸ ترکیب داشت که ۹۹/۹۹٪ وزن آن را شامل می‌شود. کاپیلین ترکیب اصلی این گونه بود و بیشترین درصد (۲۳/۳۲٪) اسانس را شامل شد.

اسانس گونه *A. aucheri* ۳۵ ترکیب دارد که ۹۹/۹۹٪ وزن آن را شامل شد. کامفور ترکیب اصلی اسانس این گونه بود و بیشترین درصد (۲۲/۸۷٪) اسانس این گونه را تشکیل داد. اسانس گونه *A. persica* دارای ۱۴ ترکیب است که ۹۹/۹۹٪ وزن آن را تشکیل داد. ترکیب اصلی گونه *A. persica* سابینن هیدرات استات بود که این ترکیب به جز مقدار خیلی جزئی که در گونه *A. oliveriana* وجود داشت در ۳ گونه دیگر دیده نشد و ۷۶/۷۴٪ اسانس این گونه را شامل شد. ۱۳ ترکیب در اسانس گونه *A. oliveriana* شناسایی شد که ۹۹/۹۱٪ از وزن اسانس را تشکیل داد. ترکیبهای اصلی گونه *A. oliveriana* آلفا-توجون (۴۳/۳۲٪) و بتا-توجون (۱۶/۲۴٪) در مجموع ۵۹/۵۶٪ وزن اسانس را شامل می‌شوند. اسانس گونه *A. biennis* شامل ۱۴ ترکیب می‌باشد که ۹۹/۹۹٪ وزن آن را تشکیل داد. ترکیبهای اصلی این گونه آلفا-هیماکالین (۵۸/۷۴٪) و بتا-هیماکالین (۱۱/۰۰۴٪) در مجموع ۶۹/۷۴٪ وزن اسانس را تشکیل دادند.

جدول شماره ۱- ترکیبهای اسانس گونه‌های مختلف جنس *Artemisia*

<i>A. scoparia</i>	<i>A. biennis</i>	<i>A. persica</i>	<i>A. aucheri</i>	<i>A. oliveriana</i>	شاخص بازداری	نام ترکیبها	ردیف
-	۴/۲۹	-	-	-	۹۲۶	tricyclene	۱
۴/۰	۳/۲۰	-	۱/۶	-	۹۳۹	α -pinene	۲
-	-	-	۲/۱	۱/۴	۹۵۳	camphene	۳
۰/۴۷۵	۱/۶۱	-	۰/۵	۱/۷	۹۷۶	sabinene	۴
۷/۸۲	-	-	۰/۵	-	۹۸۰	β -pinene	۵
۴	-	۰/۳	۱۶/۴	-	۹۹۱	myrcene	۶
-	-	-	۰/۳	۰/۸	۱۰۱۸	α -terpinene	۷
۰/۲	۵/۱۸	۳/۵	۱/۵	۰/۹	۱۰۲۶	p-cymene	۸
۷/۸	-	-	۰/۳	-	۱۰۳۱	limonene	۹
۰/۴	۰/۶۳	۴/۶	۹/۳	۱۰/۶	۱۰۳۳	1,8-cineole	۱۰
۱۰/۵	-	-	-	-	۱۰۴۰	(Z)- β -ocimene	۱۱
۷/۵	-	-	-	-	۱۰۵۰	(E)- β -ocimene	۱۲
۱/۱	-	-	۱/۶	-	۱۰۶۲	δ -terpinene	۱۳
-	۶/۳۷	-	-	-	۱۰۶۸	β -pinene oxid	۱۴
-	-	-	۰/۴	-	۱۰۹۷	trans sabinene hydrate	۱۵
-	-	-	۹/۶	-	۱۰۹۸	linalool	۱۶
-	۰/۷۰	۱/۱	-	۴۳/۳	۱۱۰۲	α -thujone	۱۷
-	-	۰/۸	۰/۷	-	۱۱۰۲	n-nonanal	۱۸
-	-	-	-	۱۶/۲	۱۱۱۴	β -thujone	۱۹
-	-	۰/۵	-	۰/۵	۱۱۳۹	trans pinocarveol	۲۰
-	۰/۹۱۴	۱/۱	۲۲/۸	۲۰/۴	۱۱۴۳	camphor	۲۱
-	۰/۷۸	۲	۱/۳	۰/۸	۱۱۶۵	borneol	۲۲
-	۰/۶۴۴	۱/۱	۲/۵	۰/۶	۱۱۷۷	terpinen-4-ol	۲۳
-	-	۰/۷	-	-	۱۱۸۳	p-cymene-8-ol	۲۴
-	-	-	۱/۶	-	۱۱۸۹	α -terpineol	۲۵
-	-	۷/۷	-	۱/۴	۱۲۱۹	cis-sabinene hydrate acetate	۲۶
-	-	-	۰/۸	-	۱۲۳۵	thymol methyl ether	۲۷
-	-	-	۱/۳	-	۱۲۴۰	neral	۲۸

ادامه جدول شماره ۱- ترکیبهای اسانس گونه‌های مختلف جنس *Artemisia*

<i>A. scoparia</i>	<i>A. biennis</i>	<i>A. persica</i>	<i>A. aucheri</i>	<i>A. oliveriana</i>	شاخص بازداری	نام ترکیبها	ردیف
۲۳/۳	-	-	-	-	۱۲۴۰	capilin	۲۹
-	-	۵/۷	-	-	۱۲۵۲	piperitone	۳۰
-	-	-	۲/۶	-	۱۲۵۵	geraniol	۳۱
-	-	-	۲/۱	-	۱۲۷۰	geranial	۳۲
-	-	-	۱/۶	-	۱۲۸۵	bornyl acetate	۳۳
-	-	۰/۵	۱	-	۱۲۹۰	thymol	۳۴
-	-	۰/۷	-	-	۱۲۹۸	carvacrol	۳۵
۷	-	-	-	-	۱۳۵۶	eugenol	۳۶
-	-	-	۰/۴	-	۱۳۷۲	n-undecanol	۳۷
-	-	-	۴/۳	-	۱۳۸۳	geanyl acetate	۳۸
-	-	-	-	۰/۸	۱۳۹۴	cis-Jasmone	۳۹
۹/۹	-	-	۰/۵	-	۱۴۰۱	methyl eugenol	۴۰
۷/۵۰	-	-	۳/۳	-	۱۴۰۴	β -caryophyllene	۴۱
-	-	-	۰/۴	-	۱۴۴۳	cis- β -farnesene	۴۲
-	۵۸/۷	-	-	-	۱۴۴۷	α -himachalene	۴۳
۱/۱	-	-	-	-	۱۴۵۲	capillen	۴۴
۰/۷۰	-	-	-	-	۱۴۵۴	α -humulene	۴۵
-	-	-	۰/۹	-	۱۴۷۵	β -chamigrene	۴۶
-	-	-	۰/۶	-	۱۴۸۰	germacrene D	۴۷
-	-	-	۱/۲	-	۱۴۹۱	valencene	۴۸
۵/۱	-	-	۰/۶	-	۱۴۹۴	bicyclogermacrene	۴۹
-	۱۱/۰	-	-	-	۱۴۹۹	β -himachalen	۵۰
-	۴/۰	-	-	-	۱۵۱۳	γ -cadinene	۵۱
۰/۵	-	-	-	-	۱۵۷۶	spathulenol	۵۲
۱/۹	-	-	۰/۹	-	۱۵۸۱	caryophyllene oxide	۵۳
-	-	-	۱/۲	-	۱۵۸۳	globulol	۵۴
-	-	-	۰/۵	-	۱۶۳۰	Γ -eudesmol	۵۵
-	۱/۸۰	-	-	-	۱۶۴۵	T-cadinen	۵۶

بحث

تنوع ترکیبها در گونه *A. aucheri* بیشتر از گونه‌های دیگر بود. ۱۶ ترکیب در این گونه وجود داشت که در سایر گونه‌ها مشاهده نشد و ۳۰/۴۸٪ اسانس این گونه را شامل شد. این ترکیبها عبارت بودند از: ترانس-سابین هیدرات، لینالول، آلفا-ترپینئول، تیمول، متیل اتر، نرال، ژرانیول، ژرانیال، بورنیل استات، n-آندکانول، ژرانیل استات، سیس-بتا-فارنسن، بتا-چامیگرن، جرماکرن D، والنسن، گلوبولل. ترکیب اصلی این گونه کامفور بود (Khorsand و همکاران، ۲۰۰۲). در بررسی دیگر ۱۷ ترکیب در اسانس گونه *A. aucheri* شناسایی شد. ترکیب اصلی کامفور بود. ترکیبها شامل آلفا-توجون، آلفا-پینن، میرسن، بتا-پینن، سابینن، کامفن، کامفور، او۸-سینئول، آلفا-ترپینن، پارا-سیمن، بورنئول، ترپینن-۴-ال، آلفا ترپینئول، ژرانیل استات، آلفا-کوپائن، ترانس-نرولیدول و کاریوفیلن اکسید بودند. به جز نرولیدول، بقیه ترکیبها در گونه *A. aucheri* مورد مطالعه در این تحقیق نیز وجود داشت (Khorsand و همکاران، ۲۰۰۲). پوریساقی (۱۳۷۴) ترکیب اصلی روغن اسانس درمنه کوهی (*A. aucheri*) را کامفور (۳۰/۳۸٪) و آذرینوند (۱۳۸۲) لاواندلول (۱۳/۵۲٪) گزارش نمودند.

ترکیبهای اصلی گونه‌های *A. scoparia*، *A. biennis*، تنها در این گونه‌ها وجود داشت. ترکیب اصلی گونه *A. scoparia*، کاپیلین و کاپیلن بود. در بررسی اسانس پنج گونه از جنس درمنه از استان گیلان ترکیب اصلی گونه *A. scoparia*، کاپیلن گزارش شد (Sefidkon و همکاران، ۲۰۰۳). ترکیبهایی که تنها در گونه *A. scoparia* وجود داشت کاپیلین، کاپیلن، اوژنول، آلفا-هومولن، اسپاتولنول، ترانس-بتا-اوسیمین و سیس-بتا-اوسیمین بودند که ۵۰/۷۴٪ حجم اسانس را تشکیل دادند. به‌عنوان ترکیب اصلی اسانس برگهای گونه *A. scoparia* متیل اوژنول (Basser و همکاران، ۱۹۹۷) و اوژنول نیز گزارش شد (Yongfei، ۱۹۹۶). در تحقیقی دیگر ترکیب اصلی گاما-ترپینن (۲۱/۸٪) بود (Ali، ۲۰۰۰ و Konovalov و chelombit، ۱۹۹۱). ۸۱/۷٪ از ترکیبهای اسانس

برگهای این گونه، مونوترپن‌ها و فنیل پروپانویدها بودند (Ali, ۲۰۰۰). در این مطالعه ترکیب اصلی گونه *A. oliveriana* آلفا-توجون بود. Rustaiyan و همکاران نیز (۲۰۰۰) ۱۱ ترکیب در اسانس گونه *A. oliveriana* شناسایی کردند که ترکیب اصلی اسانس این گونه آلفا-توجون (۶۵/۴٪) بود. ترکیبهایی که تنها در گونه *A. oliveriana* وجود داشت بتا - توجون، و سیس-جاسمون بودند که ۱۷/۱۶٪ وزن اسانس را تشکیل دادند. ترکیبهایی که تنها در گونه *A. biennis* وجود داشت، آلفا-هیماچالن، بتا-هیماچالن، تری سیکلن، بتا-پینن اکسید، گاما-کادینن و T-کادینن بودند و در مجموع ۸۶/۲۷٪ از وزن اسانس را تشکیل داد. ترکیبهایی که تنها در گونه *A. persica* وجود داشت، کارواکرول، پیپریتون، پارا-سیمن-۸-ال بودند و ۷/۱۷٪ وزن اسانس بودند. ترکیب ۸-اوسینثول، پارا-سیمن در این پنج گونه مشترک بودند. در بررسی اسانس پنج گونه از جنس درمنه از استان گیلان نیز ترکیب مشترک ۸-اوسینثول بود (Sefidkon و همکاران، ۲۰۰۳). تنوع ترکیبها در اسانس گونه‌های این جنس وجود داشت. همچنین تفاوت‌های عمده‌ای میان ترکیبهای اسانس در گونه‌های درمنه وجود داشت، به طوری که ترکیبهای اصلی هر گونه با یکدیگر کاملاً متفاوت بودند.

گونه‌های *A. aucheri* و *A. scoparia* ترکیبهای مشترک بیشتری در میان گونه‌ها داشتند. اسانس گونه *A. biennis* تفاوت عمده با گونه‌های دیگر داشت، به طوری که ۸۶/۲۷٪ از ترکیبهای آن در گونه‌های دیگر وجود نداشت.

سپاسگزاری

از مسئولان محترم مؤسسه تحقیقات جنگلها و مراتع، به ویژه بخش تحقیقات گیاهان دارویی که امکان اجرای این تحقیق را فراهم آوردند قدردانی می‌شود.

منابع مورد استفاده

- آذرینوند، ح.، ۱۳۸۲. بررسی ویژگیهای گیاهشناسی و اکولوژیک دو گونه *Artemisia aucheri* و *Artemisia sieberi* در دامنه جنوبی البرز- رساله دکتری در رشته علوم مرتع، دانشکده منابع طبیعی، صفحه ۱۲۶.
- پوریساقی، ا.، ۱۳۷۴. خصوصیات اکولوژیک درمنه کوهی *Artemisia aucheri* در منطقه گرگان، پایاننامه کارشناسی ارشد، دانشکده مرتع و آبخیزداری، دانشکده علوم کشاورزی و منابع طبیعی گرگان، صفحه ۵۵.
- گزانشیان، ع.، ۱۳۷۵. گزارش نهایی طرح تحقیقاتی تعیین مناسبترین زمان جمع‌آوری بذر درمنه در استان خراسان.
- Adams, R.P., 1995, Identification of essential oil components by Gas chromatography/Mass spectroscopy Allured publishing crop.carol stream.
- Ali, M., 2000, Volatile constituents of *Artemisia scoparia* Waldstet kit leaves, Journal Of Essential Oil Resaarch, 12(1): 64-66, 23-ref
- Basser, KHC., Ozek, T., Demirchakmak, B., Nuriddinov, Kh.R., Abduguniev, B.Yo., Aripov, Kh.N, Khodzimatov, K.KH., Nigmatullaev, Oa and Shamyaynov, Ed. 1997, Essential oils of some *Artemisia* species from central Asia, Chemistry Of Natural Compounds. 33(3): 293-295.
- Biondi, E., Valentini, G. and Bellomaria, B., 2000. Essential oil of some halophyle and subhalophyle taxa *Artemisia* L. from the central European. Mediterranean. Journal Essential Oil Research. 123, pp.365-37
- Erman, P.P.J.H., 1980, Some observation the anatomy of *Artemisia afra*, s. African Journal of Botany . 46 (2): 197-206
- Hofer, O., and Greger, H., 1984, Scopoletin sesquiterpene ethers from *Artemisia persica*, Phytochemistry, 23(1): 181-182
- Kazarinova, Nv., and Tkachenko, Kg. 2000, Medicinal plant in treatment of different forms of tuberculosis (review of Russian Language literature)
- Khorsand Mohammad poor, S., Yari, M., Rustaiyan, A., and Masoudi, S., 2002, Chemical constituents of the essential oil of *Artemisia aucheri* Boiss. a species Endemic to Iran, Journal Of Essential Oil Resaarch. 14: 22-123

- Konovalov, D.A, and Chelombit, K.V. 1991, Composition of essential oil of *Artemisia scoparia*, Waldst. Et Kit. During growth, Rastitel, Nye-Ressursy , 27(1): 135-136, 2 ref
- Mabberley, D.J. 1990. The Plant-Book. A Portable Dictionary of the Higher Plant. Cambridge University Press, Cambridge, U.K.
- Mearthur, E.D. 1978, Sagebrush systematics and evolution. In sage brush ecosystem symposium utah state university, Logan, Utah, pp.14-22
- Rustaiyan, A., Komeilizadeh, H., Masoudi, Sh., Monfared, A., Yari, M., Kardar, M., and Shahgholi, A., 2000, Composition of the volatile oil of *Artemisia deserti* Krasch and *Artemisia oliveriana* J. Gayex DC from Iran, Journal Of Science. I. R. Iran, Vol.11, No. 3, summer 2000
- Sefidkon, F., Jalili, A., Rabie, M., Hamzehee and Asri, Y., 2003, chemical composition of the essential oil of five *Artemisia* species from Iran , Journal Of. Essential Oil Bearing plants. 6:41
- Wright, C.W., 2002, *Artemisia*, Taylor and Fransis, Newyork
- Valant-Vetschera, K.M., Fischer, R. and Wollenweber, E., 2003, Exudate flavonoids in species of *Artemisia* (*Asteraceae-Anthemideae*): new results and chemosystematic interpretation, Biochemichal Systematic and Ecology, 31(5):487-498.
- Yan, K.W., 1991, Allelopathic effects of chemical substances in *Artemisia princeps* Var. *orientalis* on selected species. Ph.D. thesis, Wonkwang university, Iri,
- Yongfei, B., Zhixin, Xu., and Chunqing, D., 1996, Study on the distribution of carbohydrate reserves in plants of typical steppe. Grassland of China, No.1, 7-9, 4 ref

Vol. 21 No. (1), 23-33 (2005)

Comparison of Oil Composition of five *Artemisia* species from Kashan

F. Ghasemi¹, A. Jalili¹ and Y. Asri¹

Abstract

Artemisia is the most important genus of *Asteraceae*, including about 400 species in the world. These species are important for their medicinal properties. There are about 34 species in Iran. The aerial parts of *Artemisia biennis*, *Artemisia oliveriana*, *Artemisia aucheri*, *Artemisia persica* and *Artemisia scoparia* were collected from different localities in Kashan area at flowering stage. Essential oils were isolated by hydrodistillation and were analyzed by capillary GC and GC/MS. The main constituents of the oils were as follow: *A. biennis*; α -himachalen (58.74%) *A. scoparia*; capillin (23.32%), *A. persica*; sabinen hydrat acetate (76.74%) *A. aucheri*; camphor (22.87%) *A. oliveriana*; α -thujone (43.32%). Common constituents were in these species were 1,8-cineol and p-cymene.

Key words: essential oil, *Artemisia biennis*, *A. oliveriana*, *A. aucheri*, *A. persica*, *A. scoparia*.

1- Research Institute of Forests and Rangelands, P.O.Box 13185-116, Tehran, Iran.
E-mail: fzh-ghasemi@yahoo.com